

Grund til at gaa bort fra det den Gang vedtagne. Der er tværtimod al Grund til at fastholde det. Jeg har derfor stillet mit Ændringsforslag i Henhold til det den Gang af Rigsdagen vedtagne og af Regeringen accepterede.

Mit Ændringsforslag Nr. 5 gaar ud paa, at Forskud paa Arv bør være Genstand for Indkomstskat. Det er ifølge det foreliggende Forslag undtaget fra de Indtægter, der kunne beskattes. Jeg ved vel, at det er ikke noget, som Skattekommissionen har sat ind i Modsætning til, hvad der tidligere har været gældende. Det er tværtimod den almindelige Regel i vore Skatte-love, at Forskud paa Arv betragtes som Indkomst, der ikke beskattes. Men naar man nu skal til at omorganisere vort Skattevæsen, forekommer det mig, at man skal have sit Øje henvendt paa, at Arv paa den Maade muligvis kan unddrage sig Beskatning, naar Forskud paa Arv er skattefri og altsaa undrages af Arvens Masse. Saaledes staaer det i alt Fald for mig, at man løber en Fare for, at vor Arveskattelov ganske rolig løber ud i Sandet og ikke rammer dem, som det er dens Hensigt at ramme. Naar man derimod har den Bestemmelse, at Forskud paa Arv beskattes som Indkomst, og Resten af Arv beskattes som Arv, naar den falder, er den Mulighed afskaaren, og man er sikker paa, at Arven, hvad enten den overdrages ved Forskud paa Arv eller falder paa en anden Maade, bliver beskattet. Jeg tillader mig altsaa at stille dette Forslag om, at der af Forskud paa Arv skal betales Indkomstskat.

Ændringsforslaget Nr. 6 gaar ud paa noget at forandre Lovforslagets § 8. Denne Paragraf bestemmer, at der fra alle Indkomster skal fradrages som skattefrit 800 Kr. i Kjøbenhavn og 700 Kr. i Købstadkommunerne og Handelspladserne samt 600 Kr. i Landkommunerne. I Modsætning dertil gaar mit Ændringsforslag ud paa, at man lader de Indkomster, som tilsammen ikke udgøre 900 Kr. i Kjøbenhavn og ere under 800 Kr. i Købstadkommunerne og Handelspladserne, og under 700 Kr. i Landkommunerne, blive skattefri, men at der saa ikke sker Afdrag i de øvrige Indtægter, uden for saa vidt angaar de Afdrag for Børns Vedkommende, som § 8 omhandler. Dem har jeg ladet staa, hvorimod jeg ikke mener, at det er rimeligt at afdrage de Beløb, der ere nævnte i Flertallets Forslag, og det hænger sammen med min Skala med Hensyn til Indkomstskatten. Thi naar man beskatter de

smaa Indtægter med en betydelig lavere Procent end den, Flertallet foreslaar, opnaar man derved det samme som med Fradragene. Disse Fradrag tilsigte at indføre en Art stigende Skala i Beskatningen, som efter min Mening ikke vil være heldig.

Jeg gaar dernæst over til Ændringsforslag Nr. 7, som omhandler den stigende Skala for Formueskatten. Med Hensyn hertil maa jeg maaske først bemærke, at jeg har undtaget alle Formuer paa 3,000 Kr. fra Skattepligt, hvorimod Flertallet vil beskatte alle Formuer. Der er dog en hel Mængde Undtagelsesbestemmelser i Flertallets Forslag, som bevirke, at en Mængde Genstaude af meget stor Værdi blive skattefri. Derved fremkommer der f. Eks. det Forhold, at et flot Indbo til mange Tusinde Kroners Værdi bliver skattefrit. Et luksuriøst Indbo, som maaske koster 100,000 Kr., kommer ikke til at betale Skat, medens paa den anden Side et lille Hus paa Landet til 2,000 Kr. skal betale Skat. Jeg kunde være tilbøjelig til at gaa den stik modsatte Vej af den, Flertallet gaar, men jeg har altsaa ikke rørt ved disse Undtagelser med Hensyn til Møbler, Husgeraad osv. Jeg mener derimod, at smaa Formuer paa indtil 3,000 Kr. kan man ganske rolig undtage fra Formueskatten. Den Skala, jeg har tilladt mig at foreslaa, gaar fra $\frac{1}{5}$ pro mille for Formuer paa 3,000 Kr. indtil $1\frac{1}{2}$ pro mille for Formuer paa 500,000 Kr. og derover. Jeg skal hertil bemærke det samme, som jeg bemærkede med Hensyn til min Skala for Indkomstskatten, nemlig at denne Skala for Formueskatten vil indbringe Statskassen betydeligt mere end den, som Flertallet har foreslaaet, men at Skatten tillige paa den Maade efter min Mening vil falde retfærdigere, end naar man fastholder en ensartet Skat af alle Formuer, enten de ere smaa eller store. Det forekommer mig, at det samme, som man siger om Indkomsten, at de smaa Indtægter forholdsvis ikke bør beskattes saa højt som de store, gælder med Hensyn til

Rettelser.

Sp. 1176, L. 16—17 f. o.: „Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger)“; læs: „Kjøbenhavns 11te Valgkreds (S. Olsen)“.

— 1179, L. 1 og 2 f. n.: „fraraade“; læs: „forandre“.